

ПОСЛАННЯ ПЕРЕД ПОЧАТКОМ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

МИТРОПОЛИТА БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО
І БОГУСЛАВСЬКОГО АВГУСТИНА

всечесному духовенству,
боголюбивому чернецтву і всім вірним чадам
Білоцерківської єпархії
Української Православної Церкви

Ўтажчіннымі очыма моіма ў беззаконій моіхъ,
не могъ воззрѣти і видѣти высотъ нѣбъ:
но прїімі мѧ, ѡакъ мытарѧ кѧющаго, ѡйсе, і помѧи мѧ
(Неділя про митаря і фарисея, стихири на стиховні, глас 5-й).

Всечесні отці! Дорогі брати і сестри!

Милосердний Господь знову сподобив усіх нас наблизитися до сорокаденного щорічного періоду церковного життя, який, є особливим для віруючої людини: має іншу атмосферу, свій ритм, Богослужбовий статут. Уже в Прощену неділю на вечірній зазвучать особливі наспіви, священники одягнуть постові ризи і всі ми, за звичаєм, торкнемося чолом землі у поклоні перед православною громадою з проханням прощення.

Три неділі тому ми почали співати в храмах: «Покліні́я ўвѣ́рзи мѧ двѣ́ри Житно́дѧче...», — а тепер переступаємо поріг Великого посту з надією на сумлінне здійснення і цього разу особистого посильного подвигу покаяння. Відомо, що покаяння має силу грішників перетворювати на праведників, захоплених виром пристрастей звільняти від згубних пут, запламованих брудом жадливої скверни робити чистими.

Чи знайдеться якийсь гріх, що був би безболісним, неруйнівним, незгубним? Безсумнівно, ні: гнів — пече, заздрість — сушить, перелюб — знесилює, скупість — не дає ні спати ні їсти, гордість пожирає серце — будь яка пристрасть заподіює нам збитки, бо вона, як паразит у живому організмі, висмоктує з людини і душевні, і тілесні соки. Пристрасть багато обіцяє, але

неминуче обдурює і, зрештою, лишає нас обкраденими; а боротьба не обіцяє спокою і втіхи, однак дарує все, і навіть більше... Горе нам, якщо не зберемося із силами і рішуче не виступимо на боротьбу з духовними недугами. Як справжні віруючі, прагнучи у піст посилити свої молитви, не будемо досягати цього звичайним нагромадженням слів. Зосередивши наші зусилля, молимося, насамперед, щиро, сумлінно і покайно, адже на Всеношній в Неділю про митаря і фарисея хор від імені всіх вірних засвідчує: *Гдїи, вѣмѣхъ, колико мѡгѹтъ слѣзы: грѣшныи ѿ многолѣтнихъ согрѣшѣній ѡзбѣдиши, митарѣ же плѣче фарїсеѣ ѡправдѣши: и молился, съ нѣмимъ притѣвѣхъ, помилуй мѧ* (стихира на «Господи, воззвах», глас 8-й). Розправивши плечі, у прямому і переносному сенсі, і озброївшись сердечною, гарячою молитвою, робимо впевнені кроки назустріч Христу — і Він не забариться прийти нам на допомогу.

Зараз, на відміну від часів безбожницької влади, пастирям немає потреби доводити, що піст не є шкідливим, бо навіть в засобах масової інформації розповідають про користь посту «для очищення організму», «для збереження здоров'я і гарної постави», звідусіль так і сиплються рекомендації щодо правильного постування, які, на жаль, ґрунтуються на сучасних реаліях і цілком відповідають духу часу. Однак дух цього світу і дух християнства — далеко не одне і те ж. Адже піст для віруючої людини — це заповідь Господня і одночасно дар Божий. Обмежуючи себе в їжі тілесній, ми неодмінно маємо відчутти голод духовний. До того ж, пісні страви мають хорошу властивість — не потребують великих затрат коштів, сил, часу, тобто, пісний стіл не повинен бути дорожчим за скоромний, без делікатесів, навіть пісних, і не варто проводити господиням довгі години біля плити, краще використати зекономлені на кухні хвилини на молитву.

Усім нам нестерпно боляче бачити, що в нашій земній Батьківщині Україні продовжуються бойові дії, через що майже щодня гинуть співвітчизники. Отож, дорогі брати і сестри, використаємо великопісні дні покайння також для посиленої молитви за мир в Україні, за викорінення серед нас ворожнечі, злоби, заздрощів, недовіри, жорстокості і протистояння. Справжній, не фарисейський піст, обов'язково зм'якшить наші серця, зробить їх чутливішими до людей, що страждають чи мають потребу у допомозі, підтримці. Скрушно зітхаючи за власні гріхи і провини, просімо милості Божої і для нашої держави, і для її народу.

Великий піст готує православних християн, у першу чергу, до Страсного тижня, а вінцем усього є Пасха Христова. Святитель Іоанн Златоуст повчає: «Коли блудник стає цнотливим, корисливий — милосердним, жорстокий — добрим, то в цьому і полягає Воскресіння, яке є початком майбутнього, ... бо гріх знищений, а справедливість воскресла, старе життя відкинуто, а почато життя нове і євангельське». І треба пам'ятати, що у Своє славне Друге Пришестя Воскреслий Христос, Який є Любов, не визнає Своїми тих, у кому не побачить Своє, а саме: жертовну любов і милість.

Дорогі брати і сестри! Вітаючи всіх вас з початком святої Чотиридесятниці, молитовно бажаю, щоб вона була для вас плідною і успішною. Будемо намагатися своїм життям проповідувати світові Христа Розіп'ятого і Воскреслого, через Якого ми можемо і повинні отримати спасіння у вічності.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа хай буде зусіма вами!

Прощена неділя
29 лютого/ 13 березня
2016 року Божого,
м. Біла Церква

Смиренний

з ласки Божої
митрополит Білоцерківський і Богуславський

+ *Августин,*